

skulde uddøe inden den nu bestaaende (Hør!). Vel har idag en æret Landsthingsmand fra Fyen (Orholm), som det forekom mig, villet paavise en anden Realitetsforfjæl, men jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg ikke ret har kunnet forstaae hans Uttringer i saa Henseende — maaffee jeg ikke horte dem ret, og maaffee vil der for ham senere være Leilighed til at fremhæve det.

Jeg siger altsaa, at det forekommer mig, at der, trods Alt, hvad der foreligger, er god Grund til at stemme for det nu foreliggende Forslag. Det glæder mig navnlig i den Henseende, at dette Forslag ogsaa har fundet en Tilslutning hos en høitæret Landsthingsmand fra Kjøbenhavn. Denne Landsthingsmand var nemlig ogsaa tilstede ved den høitagede Premierministers Udtalelse, og dog har han i et senere Foredrag, som han har holdt, erklæret, at han ligesuldt fandt Anledning til at slutte sig til Forslaget, idet han, om jeg ikke feiler, antydede den samme Betragtning, som jeg her har tilladt mig at fremføre, nemlig, at dette Forslag, fremfor noget andet, synes at maatte kunne samle Majoriteten om sig, og altsaa faae practisk Betydning. Jeg troer ikke, at der er Nogen her i Salen, som jo, hvor Spørgsmaalet er om, hvad der praktisk kan gienneføres, kan Andet end lægge den største Vægt netop paa denne ærede Rigsdagsmands Anskuelse. Men der staaer endnu en anden Mulighed ved Siden deraf, en Sandsynlighed, om man vil, den nemlig, at dette Forslag bliver forkastet, og at det bliver forkastet paa en saadan Maade, at der ikke er nogen rimelig Anledning for Nogen af os til igjen at stille det til 3die Behandling. Det vil da upaatvivlelig blive Tilfældet, at Spørgsmaalet endelig vil komme til at dreie sig om det af den hie Kjøbenhavnske Landsthingsmand (Orsted) stillede Forslag, der gaaer ud paa en reen og ligefrem Tilslutning til det Kongelige Budskab i alle dets Ord og Punkter. Jeg vil da allerede her erklære, at, dersom den Eventualitet skulde indtræde, agter jeg at stemme for dette Forslag. Jeg gjør det ikke af de samme Grunde, som f. Ex. den sidstnævnte Landsthingsmand for Kjøbenhavn har erklæret, idet han i og for sig

anseer det for det Bedste og Duffeligste. Jeg beklager høitigen, at det maaffee kommer dertil, at Sagen saaledes stilles paa Spidsen, og at Afgjørelsen derved i den Grad bliver tvivlsom, som jeg frygter for, at den vil blive. Men, naar jeg desuagtet slutter mig til dette Forslag, saa er det, fordi de Betænkkeligheder, jeg forøvrigt kunde have ved denne Affattelsesform, dog for mig ikke veie saameget som Frygten for de uheldbringende Følger, som jeg for mit Vedkommende forudseer af dets Forkastelse (Hør!). Naar jeg stemmer for dette Forslag, gjør jeg det ikke med Glæde, men jeg troster mig til at gjøre det med god og rølig Samvittighed.

Grundtvig: Som en lille Deel af den store Minoritet, som, hvis den staaer fast, vil gjøre enhver modsat Majoritet i denne Sag for lille, skal jeg stræbe at reitfærdiggjøre det Vædringsforslag, vi have stillet til det nu foreliggende Hovedforslag, nemlig, at Slutningsordene: „samt at da nu al videre Arveret, som nu bestaaer efter Kongelovens Artikler 27 til 40, skal være ophævet“. Hørte jeg ret, da yttrede en æret og høitæret Landsthingsmand igaar, at det vel kun var for Spøg vi havde stillet vort Hovedforslag, som saldt iovergaars, og den samme ærede Landsthingsmand vilde da vist finde sig dreven til ogsaa at mene, at dette Vædringsforslag, jeg nys nævnte, til det Hovedforslag, som nu foreligger, dette vort Vædringsforslag, som væntelig skal falde idag, var ogsaa kun for Spøg; men jeg kan dog forstikke for mit Vedkommende, og jeg troer ogsaa for de andre ærede Rigsdagsmands, at det er vort ramme Alvor (Hør! Ja!). Det var vort ramme Alvor med det Hovedforslag, som saldt forleden Dag, og det er vort ramme Alvor med det Vædringsforslag, som vi stillede idag; det var vort ramme Alvor at kundgjøre det for Nærværende og Tilkommende, at vi ikke ville lægge et Halmstraa i veien for den Thronfølgeordning, som er bebudet i det Kongelige Budskab, og som er besluttet ved Londonnerractaten; vi ville forebygge eller dog seierrikt gjendrive enhver mulig Sigelse for at have lagt eller villet lægge denne Thronfølgeordning den mindste Hindring i veien (Hør!). Ved det nærværende Vædrings-